

ΕΪΠΕ
ΓΕΡΩΝ...

Παλαιές και Σύγχρονες
Οικοδομητικές Διηγήσεις
και Διδασκαλίες

Αὐτομεμψία-Συντριβή-Πένθος

Οί μικρές θυσίες για χάρι τοῦ Χριστοῦ μας*

Κάποιος νέος ἔκανε κάποτε παράπονα στὸν Γέροντά του γιατί ἡ καρδιά του ἦταν τόσο σκληρή, ποὺ καὶ στὶς προσευχές του ἀκόμη δὲν μπορούσε νὰ κλάψῃ.

- Ἔχω μέρα-νύχτα πτώσεις, ἀλλὰ δὲν κλαίω, ἔλεγε. Κάθε μέρα πάω ἀπὸ τὸ κακὸ στὸ χειρότερο. Θέλω νὰ μετανοήσω, νὰ κλάψω, ἀλλὰ δὲν μπορῶ. Δὲν κατανύσσομαι σχεδὸν ποτέ. Γιατὶ εἶμαι μέσα μου σὰν πέτρα; Τί μοῦ συμβαίνει; Τί μοῦ λείπει;...

* * *

Στὰ τραγικὰ αὐτὰ καὶ γεμᾶτα ἀγωνία ἐρωτηματικά, ὁ Γέροντας ἀπήντησε:

- Σοῦ λείπει ἡ αὐτομεμψία καὶ τὸ πένθος. Ἔτσι, ἂν τρώγῃς πολὺ καὶ κοιμᾶσαι περισσότερο ἀπὸ αὐτὸ ποὺ πρέπει, τὸ πένθος μαραίνεται, ὁ νοῦς σκοτίζεται, τὰ πάθη φουντώνουν. Ἄν καθημερινὰ κατακρίνης καὶ πολυλογῆς, ὑψηλοφρονῆς καὶ κενοδοξῆς, τότε τὸ πένθος ἐξαφανίζεται ὀλοκληρωτικὰ καὶ διὰ παντός. Γι' αὐτὸ χρειάζεται νὰ κάνῃς κάθε μέρα μικροθυσίες γιὰ χάρι τοῦ Χριστοῦ.

- Τί εἶδους θυσίες; ἐρώτησε ὁ νέος μὲ ἀπορία.

- Νά... Μικρές-μικρές θυσίες πού, σὰν τὶς ἀκοῦμε, δὲν μᾶς κάνουν καμμία ἐντύπωση, κι ὅμως δημιουργοῦν καὶ σφυρηλατοῦν χαρακτῆρα ὅμοιο μὲ τὸν χαρακτῆρα τοῦ Χριστοῦ.

Γιὰ παράδειγμα: • στὸ τραπέζι ὑπάρχει φρέσκο ψωμί· ἄφησέ το καὶ πάρε τὸ ξερὸ καὶ τὸ «μπαγιάτικο» γιὰ τὴν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ.

• Φάγε χθεσινὸ φαῖ καὶ ὄχι τὸ σημερινὸ καὶ μυρωδάτο. • Ἄν σοῦ φέρουν καλὸ καὶ ἐξαίρετο κρασί, νέρωσέ το ἢ ρίξε μέσα ξίδι γιὰ τὸ χατήρι Ἐκείνου, ὁ Ὅποιος ἐπάνω στὸν Σταυρὸ ποτίσθηκε μὲ χολή καὶ ξίδι. • Ἀπὸ τὰ φρούτα πάνω στὸ τραπέζι, διάλεξε τὸ χειρότερο καὶ τὸ χαλασμένο. • Πότε-πότε, στὸ προσκεφάλι σου νὰ βάζης σκληρὸ μαξιλάρι ἢ καθόλου, γιὰ νὰ θυμᾶσαι ὅτι

ὁ Σωτήρας σου Χριστὸς δὲν εἶχε «ποῦ τὴν κεφαλὴν κλίνη». • Ἄν κρυώνης τὴν νύχτα, μὴν παραπονεθῆς ποτέ, γιὰτι καὶ ὁ Χριστὸς μας ἐπάνω στὸν Σταυρὸ γυμνὸς ἐκρύνανε γιὰ χάρι σου. • Πεινᾶς καὶ διψᾶς;... Κάνε ὑπομονὴ καὶ μὴ διαμαρτύρεσαι, μὴν ἀδημονῆς, σκέψου ὅτι καὶ γιὰ σένα ὁ Χριστὸς μας στὴν ἔρημο καὶ πείνασε καὶ δίψασε.

Ἔτσι, ἂν ἀναμιγνύης ὅ,τι κάνεις κάθε φορὰ μὲ λίγη θλίψη, μὲ λίγη στέρηση καὶ λίγο πόνο, καὶ τὸ κάνης μὲ ὅλη σου τὴν καρδιά, τότε νὰ ἔσαι βέβαιος πὼς θὰ ἀποκτήσης συντριβὴ καὶ πένθος.

* * *

Ὁ μεγάλος αὐτὸς Πνευματικὸς καὶ Γέροντας, μὲ τὴν σοφία καὶ τὴν πείρα του, μᾶς ἄφησε θαυμαστὲς ὑποθήκες γιὰ τὸ πὼς κατακτᾶται, ὄχι μόνο ἀπὸ τοὺς Μοναχοὺς καὶ Ἐρημίτες, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοὺς ἀγωνιζομένους Χριστιανοὺς ἐν τῷ κόσμῳ, τὸ κατὰ Χριστὸν μακάριο πένθος.

(*) Πρωτοπρεσβυτέρου Στεφάνου Κ. Ἀναγνωστοπούλου, Πνευματικὲς Διαδρομὲς στοὺς Μακαρισμοὺς, σελ. 73, Πειραιᾶς 2009. Ἐπιμέλ. ἡμετ.